zakładowy w wysokości nie przekraczającej 0,2% planowanego funduszu płac pomimo niewykonania któregokolwiek z warunków, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3.

§ 3. Przez planowany zysk, planowaną stratę, planowany fundusz płac, plan usług, plan robót geodezyjnych, fotogrametrycznych i kartograficznych, o których mowa w rozporządzeniu, należy rozumieć: zysk, stratę, fundusz płac, usługi, roboty geodezyjne, fotogrametryczne i kartograficzne określone we wskaźnikach do planu zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną.

§ 4. Sumę rocznego funduszu zakładowego ustala się na podstawie danych wynikających z zatwierdzonego przez jednostkę nadrzędną lub przez radę robotniczą rocznego sprawozdania finansowego.

§ 5 1. Odpisów na fundusz zakładowy dokonuje się raz na rok, chyba że rada robotnicza lub załoga postanowi dokonywanie kwartalnych lub półrocznych odpisów zaliczkowych. Wysokość zaliczkowych odpisów kwartalnych lub półrocznych nie może przekraczać 25% sumy funduszu zakładowego przypadającego za dany okres sprawozdawczy.

2. Dla obliczenia wyrównawczego odpisu na koniec roku — od sumy funduszu zakładowego ustalonej na dany rok potrąca się sumę odpisów zaliczkowych. Jeżeli odpisy zaliczkowe dokonane w ciągu roku przekroczą sumę funduszu zakładowego ustaloną za dany rok sprawozdawczy — wówczas różnicą między odpisami zaliczkowymi a sumą rocznego funduszu zakładowego obciąża się fundusz zakładowy utworzony w roku następnym.

3. Przed całkowitym wyrównaniem różnicy, o której mowa w ust. 2, nie mogą być wydatkowane żadne kwoty z funduszu zakładowego w roku następnym.

§ 6. 1. W celu ustalenia prawidłowej podstawy do obliczenia odpisów na fundusz zakładowy faktycznie osiągniętą sprzedaż, koszty, zysk i stratę koryguje się o sumę wynikającą z wprowadzonych, a nie uwzględnionych w planie rocznym urzędowych zmian w zakresie cen, stawek płac, składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne i norm amortyzacji.

2. W celu ustalenia, czy spełnione zostały warunki do utworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach planowo-deficytowych, należy przeprowadzić korektę planowanych strat w poszczególnych rodzajach produkcji i usług w takim stosunku procentowym, w jakim nastąpiło przekroczenie planowanej sprzedaży odpowiednich rodzajów produkcji i usług.

§ 7. 1. Środki funduszu zakładowego mogą być przeznaczone na:

1) nagrody i świadczenia dla pracowników oraz inne cele związane z ich potrzebami,
2) budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz remonty mieszkań przez nich zajmowanych.

2. Podział środków na powyższe cele należy do uprawnień przedsiębiorstwa.

3. Górną granicę łącznej kwoty funduszu zakładowego przeznaczonej na cele określone w ust. 1 pkt 1 ustala się w wysokości 8,5% planowanego funduszu płac.

§ 8. 1. Podstawę do dokonywania wydatków ze środków funduszu zakładowego stanowią odpowiednie preliminarze zatwierdzone przez załogę przedsiębiorstwa lub jej przedstawicieli.

2. Środkami funduszu zakładowego dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie zatwierdzonego preliminarza.

3. Z wykonania preliminarza, o którym mowa w ust. 2, dyrektor składa załodze okresowe sprawozdanie.

§ 9. Wykorzystanie środków funduszu zakładowego na cele inwestycyjne następuje w trybie przewidzianym dla inwestycji pozalimitowych.

§ 10. W przedsiębiorstwach wymienionych w § 1 ust. 1 tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zlecone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego, dotyczące współzawodnictwa w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 28 lutego 1957 r.

w sprawie zmiany listy rzemiosł.

Na podstawie art. 142 ust. 2 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Listę rzemiosł objętą art. 142 ust. 1 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zmienia się i ustala jej brzmienie następująco:

1. bednarstwo;
2. betoniarstwo;
3. bieliźniarstwo — damskie, męskie, dziecięce, pościelowe, wyrób kołder, wyrób krawatów, wyrób galanterii z tkanin;
4. blacharstwo — budowlane, karoseryjne, naczyniowe, wyrób i naprawa chłodnic;
5. brązownictwo — brązownictwo, galwanizatorstwo, szlifierstwo i polerowanie metali;
6. budowa dróg — asfaltowanie, brukarstwo;
7. budowa kominów fabrycznych;
8. budownictwo — murarstwo, żelbetoniarstwo, izolatorstwo budowlane, układanie płytek;
9. cerowanie artystyczne;
10. cholewkarstwo;
11. ciesielstwo;
12. cukiernictwo — wyrób ciastek, wyrób karmelków, wyrób lodów, wyrób pierników;
13. czapnictwo — czapnictwo, wyrób beretów filcowych;
14. dekarstwo;
15. drukarstwo — drukarstwo ręczne, światłodruk;
16. dziewiarstwo — ręczne, maszynowe;
17. elektromechanika — dźwigowa, grzejnicza, kinowa, medyczna, samochodowa, silnikowa, elektromiernictwo;
18. farbiarstwo — farbowanie tkanin i odzieży, chemiczne czyszczenie odzieży;
19. fotografowanie;
20. fryzjerstwo — damskie, męskie, perukarstwo, kalotechnika;

21. garbarstwo — garbarstwo, białoskórnictwo, farbowanie skór miękkich, wałkarstwo, farbowanie skór futerkowych, wyprawa skór futerkowych;
22. garncarstwo — garncarstwo, ceramika szlachetna, wyrób kafli;
23. gorseciarstwo;
24. grawerstwo — grawerstwo, emalierstwo, rytowanie walców, wyrób pieczątek gumowych;
25. hafciarstwo — koronkarstwo, mereżkarstwo, szmuklerstwo, wyrób firanek, wyszywanie na tkaninach;
26 instalatorstwo centralnego ogrzewania;
27. instalatorstwo chłodnicze;
28. instrumentarstwo muzyczne — budowa i naprawa organów, lutnictwo, naprawa fortepianów i pianin, strojenie instrumentów klawiszowych, wyrób i naprawa harmonii, wyrób instrumentów dętych: drewnianych, metalowych, wyrób instrumentów perkusyjnych, wyrób strun i smyczków;
29. introligatorstwo — oprawa ksiąg, wyrób galanterii introligatorskiej, wyrób galanterii z papieru, wyrób opakowań kartonowych;
30. kamieniarstwo — budowlane, nagrobkowe, rzeźbiarstwo w kamieniu, wyrób i ryflowanie kamieni młyńskich;
31. kapelusznictwo — damskie i męskie;
32. kilimiarstwo — wyrób kilimów, wyrób dywanów;
33. kołodziejstwo — karoseryjne, pojazdowe;
34. koszykarstwo — z wikliny, ze słomy, trzciny i rogożyny;
35. kotlarstwo — w miedzi, w żelazie, pobielanie kotłów;
36. kowalstwo — pojazdowe, artystyczne, wyrób i naprawa narzędzi rolniczych;
37. krawiectwo damskie — miarowe ciężkie, miarowe lekkie, konfekcyjne i półmiarowe, dziecięce;
38. krawiectwo męskie — miarowe cywilne, miarowe mundurowe, konfekcyjne i półmiarowe, spodniarstwo, kamizelczarstwo, krawiectwo skórzane;
39. kuchmistrzostwo — kuchmistrzostwo, wyrób gotowych i półgotowych potraw;
40. kuśnierstwo — futrzarstwo, kożuszkarstwo;
41. lakiernictwo;
42. malarstwo — budowlane, dekoracyjne, tapeciarstwo;
43. malowanie na tkaninach, batikowanie;
44. malowanie na szkle i porcelanie;
45. mechanika gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych;
46. mechanika maszyn — biurowych, do szycia;
47. mechanika młyńska;
48. mechanika ortopedyczna — mechanika ortopedyczna, bandażownictwo;
49. mechanika precyzyjna — narzędzi medycznych, narzędzi precyzyjnych;
50. modelarstwo — odlewnicze, wyrób form do kapeluszy, wyrób manekinów, kopyciarstwo;
51. odlewnictwo— metali kolorowych, żeliwa;
52. optyka — wyrób przyrządów optycznych, naprawa przyrządów optycznych, wyrób okularów, naprawa okularów i szkieł optycznych;
53. parasolnictwo;
54. piekarstwo;
55. pończosznictwo;
56. powroźnictwo — sieciarstwo ręczne, wyrób powrozów i sznurów;
57. pozłotnictwo;
58. radiomechanika;
59. rękawicznictwo — skórzane, z tkanin;
60. rymarstwo — kaletnictwo, wyrób galanterii ze skóry i surowców zastępczych, rymarstwo sportowe, siodlarstwo pojazdowe, wyrób uprzęży i siodeł;
61. rzeźnictwo i wędliniarstwo — rzeźnictwo, wyrąb mięsa, wędliniarstwo;
62. rzeźnictwo i wędliniarstwo z mięsa końskiego — rzeźnictwo, wyrąb mięsa, wędliniarstwo;
63 sitarstwo;
64. stolarstwo — budowlane, meblowe, sportowe, posadzkarstwo, rzeźbiarstwo w drzewie, tokarstwo w drzewie, wyrób galanterii z drzewa, wyrób ram i listew, wyrób trumien;
65. szczotkarstwo — wyrób szczotek i pędzli, wyrób szczotek drucianych;
66. szewstwo — wyrób obuwia, naprawa obuwia, pantoflarstwo, trepiarstwo, wyrób obuwia na podeszwach drewnianych;
67. szewstwo ortopedyczne;
68. szklarstwo — budowlane, pojazdowe, oprawa obrazów, podlewanie zwierciadeł, szlifierstwo szkła;
69. szkutnictwo — szkutnictwo, budowa kajaków, budowa łodzi;
70. sztukatorstwo;
71. ślusarstwo — naprawa maszyn, naprawa rowerów, nożownictwo, pilnikarstwo, spawalnictwo, ślusarstwo ogólne, ślusarstwo budowlane, tokarstwo w metalu, wyrób galanterii z metalu, wyrób narzędzi, wyrób i naprawa wag;
72. ślusarstwo samochodowe i motocyklowe — naprawa silników, naprawa podwozi;
73. tapicerstwo — meblowe, dekoracyjne;
74. tkactwo;
75. wiertnictwo studzien;
76. witrażownictwo;
77. wulkanizatorstwo — naprawa opon i dętek, naprawa obuwia gumowego;
78. wydmuchiwanie szkieł laboratoryjnych;
79. wyrób galanterii — z kości, rogu;
80. wyrób ozdób szklanych i choinkowych;
81. wyrób przedmiotów ze sztucznych tworzyw;
82. wyrób szyldów i reklam — wyrób szyldów, wyrób reklam świetlnych;
83. wyrób i naprawa wiecznych piór i ołówków automatycznych — wyrób wiecznych piór i ołówków automatycznych, naprawa wiecznych piór i ołówków automatycznych;
84. zabawkarstwo;
85. zduństwo — budowa pieców piekarskich, budowa pieców przemysłowych, budowa pieców pokojowych i kuchennych;
86. zegarmistrzostwo;
87. złotnictwo — szlifowanie kamieni szlachetnych, półszlachetnych i bursztynu, wyrób przedmiotów z metali szlachetnych, wyrób sztucznej biżuterii;
88. żaglownictwo.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł (Dz. U. z 1950 r. Nr 1, poz. 2 i z 1954 r. Nr 31, poz. 126).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła: *Z. Moskwa*